

II Księga Kronik

Rozdział 13

1. Abiasz objął rządy w Judzie w osiemnastym roku [panowania] króla Jeroboama. 2. Trzy lata królował w Jerozolimie. Jego matka, córka Uriela z Gibe'a, miała na imię Maaka. Między Abiaszem a Jeroboamem trwała walka. 3. Wojnę rozpoczął Abiasz siłą czterystu tysięcy walecznych wojowników, wyborowych mężczyzn, Jeroboam zaś uszykował do walki osiemset tysięcy wyborowych mężczyzn, dzielnych wojowników. 4. Abiasz wstąpił na szczyt góry Semaraim, położonej w górach Efraima, i rzekł: Słuchajcie mnie, Jeroboamie i cały Izraelu! 5. Czyż nie wiecie, że Pan, Bóg Izraela, dał panowanie nad Izraelem, i to na wieki, Dawidowi, jemu i jego potomkom na mocy nierozterwalnego przymierza? 6. Tymczasem powstał Jeroboam, syn Nebata, a sługa Salomona, syna Dawida, i zbuntował się przeciw swemu panu. 7. Zebrali się potem u niego lekkomyślni mężowie, synowie Belialas, i sprzeciwili się synowi Salomona, Roboamowi, który był młodzieńcem bojaźliwego serca i dlatego im się nie oparł. 8. Teraz zaś spiskujecie, aby oprzeć się panowaniu Pańskiemu [sprawowanemu] przez potomków Dawida, a jesteście liczным tłumem i macie ze sobą złote cielce, które wam, jako bogów, sporządził Jeroboam. 9. Czy to nie wy wygnaliście kapłanów Pańskich, synów Aarona, i lewitów, czyż to nie wy poczyniliście sobie kapłanów, jak u ludów krajów pogańskich? Każdy, kto przychodzi z młodym cielcem i siedmioma baranami, aby go wprowadzono w czynności kapłańskie, staje się kapłanem tego, który nie jest Bogiem. 10. Dla nas Pan jest naszym Bogiem i nie porzuciliśmy Go. Kapłani na usługach Pana są potomkami Aarona, a także spełniają swe czynności lewici. 11. Każdego ranka i wieczora składają Panu całopalne ofiary, wonne kadzidła, [troszczą się o] chleby pokładne na czystym stole, o złoty świecznik i jego lampy, aby płonęły co wieczór, albowiem my przestrzegamy zarządzeń Pana, Boga naszego, wy zaś opuściliście Go. 12. A oto z nami na czele Bóg i Jego kapłani oraz trąby, aby grzmiały przeciwko wam, Izraelici. Nie walczyście z Panem, Bogiem waszych ojców, albowiem nie powiedzie się wam. 13. Tymczasem Jeroboam rozkazał zasadzce zejść na tyły i w ten sposób sam znalazł się wobec Judy, a zasadzka na tyłach. 14. Obrócił się wówczas Juda, a oto czekała go walka i z przodu, i z tyłu. Zawołali zatem do Pana, a kapłani zadęli w trąby. 15. Wtedy wszyscy z Judy podnieśli okrzyk bojowy i gdy oni krzyczeli, Bóg pobił Jeroboama i całego Izraela przed obliczem Abiasza i pokolenia Judy. 16. Uciekli potem Izraelici przed Judą, a Bóg oddał ich w ręce Judy. 17. Pobili ich wtedy Abiasz i jego lud oraz zadali wielką klęskę, tak że padło wówczas z Izraela śmiertelnie rannych pięćset tysięcy mężów wyborowych. 18. Upokorzeni więc zostali Izraelici, natomiast silni się stali wówczas potomkowie Judy, ponieważ oparli się na Panu, Bogu swych ojców. 19. Abiasz ścigał Jeroboama i zabrał mu miasta: Betel z miejscowościami przynależnymi, Jeszanę z miejscowościami przynależnymi i Efron z miejscowościami przynależnymi. 20. Za życia Abiasza Jeroboam nie mógł już powrócić do sił; potem poraził go Pan, toteż umarł. 21. Wzmocnił się więc Abiasz. Wziął on sobie czternaście żon i miał z nich dwudziestu dwóch synów

i szesnaście córek. **22.** Pozostałe zaś dzieje Abiasza oraz wszystkie jego czyny i słowa opisane są w opowiadaniu proroka Iddo.

Biblia Tysiąclecia, wydanie V.
Prawo autorskie © 1999, Pallottinum. Wszelkie prawa zastrzeżone.
Copyright © 1999 by Pallottinum. All rights reserved.